

РЕШЕНИЕ

№ 3952

гр. София, 13.06.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 20 състав, в публично заседание на 27.04.2022 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Светлана Димитрова

при участието на секретаря Кристина Петрова, като разгледа дело номер **2997** по описа за **2020** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.156 и следващите от Данъчно-осигурителния процесуален кодекс /ДОПК/.
Образувано е по жалба на [фирма],[ЕИК], със седалище и адрес на управление [населено място], [улица], ет.4, ап.№ 14, представлявано от управителя Г. В. Й., срещу Ревизионен акт /РА/ № Р-22220218007581-091-001/13.08.2019 г., издаден съвместно от В. В. В. - началник сектор „Ревизии“ в дирекция „Контрол“ при ТД на НАП, възложил ревизията, и П. П. Б.-Д. - главен инспектор по приходите при ТД на НАП, ръководител на ревизията, в частта ,в която е изменен и потвърден с решение № 185/03.02.2020 г. на директора на дирекция „ОДОП“ - [населено място] при ЦУ на НАП, и с който на жалбоподателя са установени допълнителни задължения за данък върху добавената стойност в общ размер на 155 616,85 лв. главница, ведно с начислени лихви за забава в размер на 50 519,12 лв.
В жалбата се твърди, че оспореният РА е незаконосъобразен, недоказан и необоснован, издаден в противоречие с писмените доказателства и разпоредбите на ЗДДС, практиката на ВАС и СЕС. Не става ясно какви са аргументите на органите по приходите да откажат правото на приспадане на данъчен кредит по фактурите, издадени от процесните доставчици. Не е отчетено, че доставките от [фирма] в друго ревизионно производство са приети за реални. Всички изложени в РД и РА аргументи са изцяло неотнормирани към правото на приспадане на данъчен кредит по фактурите, издадени от процесните доставчици. Не са взети предвид представените от счетоводствата на доставчиците документи, които установяват по категоричен начин

реалността на доставките. Не е взета предвид практиката на ВАС, че без значение е обстоятелството по какъв начин доставчиците са изпълнили доставките, след като е установено, че такова изпълнение е налице. В подкрепа на тази теза са цитирани решения на касационната инстанция. РА противоречи на практиката на СЕС по дела С-324/11, съединените дела С-80/11 и С-142/11, С-18/13, С-123/14 и С-159/14. Незаконосъобразно и необосновано е начислен ДДС в резултат на непризнати ВОД. Жалбоподателят счита, че липсата на доказателства за кадрова и техническа обезпеченост, последваща deregистрация по ЗДДС, след издаване на спорните фактури, рисково поведение на доставчиците, задължения към НАП в особено големи размери, при условие, че дружеството е ангажирало възможно най-много писмени доказателства за реално осъществени доставки, не е достатъчно основание от страна на органа за отказ от право на приспадане на данъчен кредит. В с.з. жалбата се поддържа от процесуалния представител на жалбоподателя адв. П., която моли за отмяна на РА и претендира присъждането на разноските по делото по списък. Представя писмени бележки.

Ответникът – директор на Дирекция „Обжалване и данъчно-осигурителна практика” – С. при Централно управление на Национална агенция за приходите, чрез процесуалния си представител юрк. З. оспорва жалбата като неоснователна. Счита, че в хода на съдебното производство не били събрани достатъчно доказателства, оборващи констатациите в ревизионния акт. Претендира присъждането на юрисконсултско възнаграждение.

Софийска градска прокуратура – редовно уведомена, не изпраща представител за участие в производството.

Съдът, след като прецени поотделно и в съвкупност събраните по делото доказателства, доводите и становищата на страните, намира за установено от фактическа страна следното:

Ревизионното производство е образувано със Заповед за възлагане на ревизия /ЗВР/ № Р-22220218007581-020-001/10.12.2018 г., връчена на 17.12.2018 г., изменена със Заповед за изменение на ЗВР /ЗИЗВР/ №Р-22220218007581-020-002/15.03.2019 г. и ЗИЗВР № Р-22220218007581-020-003/16.04.2019 г., издадени от В. В. В. - началник на сектор „Ревизии“ в дирекция „Контрол” при ТД на НАП С., оправомощена със заповед № РД-01-803/07.06.2017 г. на директора на ТД на НАП С. /л.59-л.61/. С цитираната заповед е възложено извършването на ревизия на [фирма], ЕИК[ЕИК] за установяване на задълженията по ЗДДС за данъчни периоди от 01.01.2013 г. до 31.07.2018 г.

За резултатите от ревизията е съставен Ревизионен доклад /РД/ № 22220218007581-092-001/20.06.2019 г., връчен по електронен път на 21.06.2019 г. В срока и на основание чл. 117, ал. 5 от ДОПК от ревизираното лице е подадено възражение, вх. № 53-00-267#7/05.08.2019 г., което е обсъдено в мотивите на РА и е прието за неоснователно.

Ревизията приключва с РА № Р-22220218007581-091-001/13.08.2019 г., издаден от В. В. В. - началник сектор „Ревизии“ в дирекция „Контрол“ при ТД на НАП С., орган, възложил ревизията, и П. П. Б.-Д. - главен инспектор по приходите при ТД на НАП С., ръководител на ревизията.

РА е връчен електронно на 13.08.2019 г. С РА на дружеството са установени допълнителни данъчни задължения по ЗДДС в размер на 222 070,65 лв., както следва:

- Отказано право на данъчен кредит в размер на 149 834 лв. , ведно със

съответните лихви на основание чл.68, ал.1, т.1 от ЗДДС, във вр. с чл.69, ал.1, т.1 ЗДДС по фактури, издадени от [фирма], [фирма], [фирма], [фирма], [фирма], [фирма], [фирма], [фирма], [фирма] и [фирма];

- Начислен ДДС, общо в размер на 5 656,79 лв., ведно със съответните лихви, на осн. чл.82, ал.1 и чл.86, ал.1 ЗДДС, във вр. с чл.46 от ППЗДДС, в резултат на непризнати вътрешнообщностни доставки /ВОД/ за данъчни периоди м. 04, м.05 и м.12.2016 г. и м.06.2017 г. към V. D.O.O. и през м. 09.2017 г. към W. S. G. G. с V. A.;

- Начислен ДДС общо в размер на 7 207, 26 лв., ведно със съответните лихви на осн. чл.84 и чл.86 ЗДДС, във връзка с недеklarирано вътрешнообщностно придобиване /В./ на стоки за данъчен период м.02.2015 г. от А. Р. IN T. D.O.O. с V. N.; С РА са начислени допълнително лихви в размер на 2 975,577 лв. за м.04.2017 г. и м.05.2017 г. в резултат на сторнирани фактури, издадени от [фирма], [фирма], [фирма], и [фирма].

В законния срок ревизионният акт е обжалван по административен ред в частта на допълнително установените задължения в общ размер на 164 904.85 лв., ведно с лихвите за забава в размер на 57 163.70 лв. по ЗДДС за данъчни периоди м.01.2013 г., м.03.2013 г., м.04.2013 г., м.01.2015 г., м.04.2015 г. от м.06.2015 г. до м.11.2015 г., от м.02.2016 г. до м.12.2016 г., от м.03.2017 г. до м.11.2017 г., м.02.2018 г., м.04.2018 г., м.05.2018 г. и м.07.2018 г., пред директора на Дирекция „Обжалване и управление на изпълнението” при ЦУ на НАП - С. с жалба, вх. № 53-03-2811/27.08.2019 г. по регистъра на ТД на НАП С. и вх. № 23-22-1663/30.08.2019 г. по регистъра на дирекция ОДОП С..

На основание чл.156,ал.7 ДОПК срокът за произнасяне на решаващият орган е удължен със три месеца. С Решение № 185/03.02.2020 г. директорът на Дирекция „ОДОП“С. е отменил РА в оспорената част на установения резултат оп ЗДДС за данъчен период м.02.2015 г., ведно със съответните лихви. Със същото решение РА е изменен в оспорената част по отношение на установените с РА резултати както следва: за периода м.05.2016 г. определеният с РА за внасяне ДДС е намален от 3 857,32 лева на 3 412,52 лева, ведно със съответните лихви; за периода м.11.2016 г. определеният с РА за внасяне ДДС е намален от 9 336,02 лева на 6 284,53 лева, ведно със съответните лихви; за периода м.06.2017 г. определеният с РА за внасяне ДДС е намален от 9 424,36 лева на 7,788,42 лева, ведно със съответните лихви. В частта относно установените резултати по ЗДДС за данъчни периоди от м.01.2013 г., м.03.2013 г., м.04.2013 г., м.01.2015 г., от м.04.2015 г. до м.11.2015 г., от м.02.2016 г. до м.04.2016 г., от м.06.2016 г. до м.10.2016 г., м.12.2016 г., от м.03.2017 г. до м.05.2017 г., от м.07.2017 г. до м.11.2017 г., м.02.2018 г., м.04.2018 г., м.05.2018 г. и м.07.2018 г. РА е потвърден.

В хода на ревизионното производство е установено, че основна дейност на [фирма] през ревизирания период е свързана с развитие и внедряване на биотехнологии, доставка на оборудване за изграждане на пречиствателни станции, външна и вътрешна търговска дейност и др. На ревизираното лице са връчени две искания за представяне на документи и писмени обяснения от задължено лице /ИПДПОЗЛ/ № Р-22220218007581-040-001/02.01.2019 г. и № Р-22220218007581-040-002/29.03.2019 г., в отговор на които са представени документи, описани подробно в РД.

Извършени са насрещни проверки на доставчиците както следва:

- [фирма]. С РА е отказано правото на приспадане на данъчен кредит за данъчния период м.03.2016 г., в общ размер на 600,00 лв., по фактура №

193/25.03.2016 г., издадена от [фирма] с предмет „флаери пълна цвятова гама двуплицев тип „лукс“ – 4 000 бр. От ревизираното дружество са представени договор за изработка от 04.03.2016 г. между „Б. България О. /възложител/ и [фирма] /изпълнител/ с предмет изработка на рекламни материали, процесната фактура, придружена с фискален бон от 13.04.2016 г. и приемо -предавателен протокол от 25.03.2016 г. Проверяваното дружество е представило рамков договор от 01.03.2016 г. между [фирма] –възложител, и [фирма] – изпълнител, с предмет „изработка на флаери, каталози, визитки, брошури и др. рекламни услуги с материали и проект на възложителя“. Съгласно данни от ИМ на НАП - справка за данни, предоставени от КАТ, дружеството нямало регистрирани МПС за периода на издадените фактури. Този доставчик е deregистриран по ЗДДС на 28.03.2016 г. [фирма] декларира, че за изработката на флаери, каталози, визитки, брошури и др. рекламни материали, предоставени на [фирма], е ползвало услугите на подизпълнител - [фирма], както и че считано от 28.03.2016 г., дружеството не извършва стопанска дейност, не поддържа офиси, складове и търговски обекти, включително персонал, ангажиран със счетоводно обслужване. От извършена проверка в информационния масив на НАП относно [фирма] ревизиращите органи са установили, че това дружество не е регистрирано по ЗДДС и не е подавало декларации по чл. 92 от ЗКПО за 2016 г. Същото има регистриран ЕКАФП с рег. №3373954, тип на обекта-ресторант, населено място [населено място]. Съгласно данните от информационния масив на НАП [фирма] не разполага с кадрова и техническа обезпеченост и не е декларирало никаква дейност за проверявания период.

- [фирма]. С РА е отказано право на данъчен кредит за данъчни периоди от м. 06.2015 г. до м. 11.2015 г., м. 02.2016 г., м. 04.2016 г., м. 05.2016 г. и от м. 08.2016 г. до м. 12.2016 г. в размер на 123 043,83 лв. по 74 фактури с предмет: резервоар за вода и септичен резервоар, сепаратор, аераторна помпа, септичен резервоар, водомерна шахта, удължител, пречиствателна станция и други подобни, подробно описани е РД. [фирма] е сключило договор от 01.09.2014г. с [фирма] за доставка на стоки (материали), необходими за изграждане на водно пречиствателни станции. Според чл. 6 от договора, стоката се предава от доставчика на купувача в склада на доставчика. В Оборотните ведомости на [фирма] за отчетен период 01.01.2015 г. - 31.12.2015 г. и 01.01.2016 г.-31.12.2016 г., не са разкрити и няма движение (салда и обороти) по с/ки от група 20 „Дълготрайни материални активи“, в които се отчитат собствени активи - складове, машини, съоръжения, оборудване, транспортни средства, или други. Това означава, че през периода 2015 г. и 2016 г. доставчикът не е водил на отчет свои ДМА. Това дружество е deregистрирано по ЗДДС на 18.05.2016 г., регистрирано е отново на 27.06.2016 г. и deregистрирано отново на 10.10.2017 г. При ревизията е установено, че през процесните периоди, управител и едноличен собственик на капитала на [фирма] и [фирма] е едно и също лице - Г. В. Й.. За финансовите 2015 г. и 2016 г. доставчикът е подал ГДД по чл.92 от ЗКПО със счетоводен и данъчен финансов резултат „загуба“. За финансовата 2017 г. не била подадена ГДД по чл.92 ЗКПО. Съгласно данните от информационния масив на НАП [фирма] няма регистрирани ФУ. Съгласно данни от ИМ на НАП, [фирма] нямало кадрова и материално-техническа обезпеченост за извършване на декларираните доставки.

- „К. С. С.“ Е.. С РА е отказано правото на приспадане на данъчен кредит за данъчните периоди м.10, м.11.2017 г. и м.08.2018 г., в общ размер на 4 351,80 лв., по 9 бр. фактури, издадени от [фирма] с предмет: шеф монтаж, транспорт, материали,

подробно описани е РД. Това дружество е deregистрирано по ЗДДС на 11.04.2018 г. по реда на чл.176 ЗДДС. През периода на издаване на процесните фактури в дружеството няма назначени лица на трудови договори, няма подадени декларации обр. 1, с код за вид осигурен 14 /извънтрудови правоотношения и няма подадени справки по чл.73 от ЗДДФЛ за изплатени доходи на лица, нито декларации по чл.55 от ЗДДФЛ. Въпреки декларираните доставки за финансовите 2017 г. и 2018 г. не е подадена ГДД по чл.92 ЗКПО. Този доставчик декларира, че предоставените и фактурирани на жалбоподателя СМР са извършени от подизпълнители – [фирма] и [фирма]. При извършената проверка на тези подизпълнители е установено, че: [фирма] е deregистрирано по ЗДДС на 08.11.2011 г. по инициатива на данъчен орган. През периода на издаване на процесните фактури в това дружество няма назначени лица на трудови договори, няма подадени декларации обр.1 с код за вид осигурен 14 /извънтрудови правоотношения и няма подадени справки по чл.73 от ЗДДФЛ за изплатени доходи на лица, нито декларации по чл.55 от ЗДДФЛ. За финансовите 2017 г. и 2018 г. не са подавани ГДД по чл.92 ЗКПО. [фирма] е deregистрирано по ЗДДС на 18.09.2017 г. по реда на чл.176 ЗДДС. През периода на издаване на процесните фактури в дружеството е имало назначено едно лице на трудов договор, за което не са подавани декларации обр.1 и обр.6. Няма подадени справки по чл.73 от ЗДДФЛ за изплатени доходи на лица, нито декларации по чл.55 от ЗДДФЛ. За финансовите 2017 г. и 2018 г. не са подавани ГДД по чл.92 ЗКПО.

- [фирма]. С РА е отказано право на данъчен кредит за данъчен период м. 04.2016 г., в размер на 1 316,67 лв. по фактура № 10... 55/20.04.2016 г., с предмет рекламни материали. [фирма] е deregистрирано на 02.06.2016 г. по реда на чл.176 ЗДДС. На това дружество на 29.09.2019 г. е връчено ИПДПОЗЛ № П-2222119001060-040-001/15.01.2019 г. В дадения срок не са представени никакви писмени документи и обяснения. От ревизираното лице са представени: комисионен договор от 05.03.2016 г. съгласно който [фирма] се задължава да предостави от свое име и за сметка на комитента консултантски услуги в областта на строителството; договор за изработка между жалбоподателя и този доставчик от 01.04.2016 г., с предмет изработка на рекламни материали; фактура с фискален бон и приемо-предавателен протокол от 20.04.2016 г. Съгласно данни от ИМ на НАП – справка с данни предоставени от КАТ, дружеството нямало регистрирани МПС. През периода на издаване процесните фактури има назначени лица по трудов договор и са начислени задължения за ЗОВ и Д., които обаче не са платени.

- „К. С.“ Е.. С РА е отказано право на данъчен кредит за данъчен период м. 01.2013 г., в размер на 906,00 лв. по фактура №114/29.01.2013 г. с предмет „демонтаж и монтаж на пречиствателна станция, извозване на насип“. От ревизираното лице е представена само процесната фактура. [фирма] е deregистрирано по реда на чл.176 ЗДДС на 16.04.2013 г. ИПДПОЗЛ № П-22221319001044-040-001/15.01.2019 г., е връчено по реда на чл.32 ДОПК. В дадения срок не са представени исканите доказателства и обяснения. Дружеството е deregистрирано по ЗДДС на 16.04.2013 г. по инициатива на приходен орган. През периода на издаване на процесната фактура в този доставчик няма назначени лица на трудов договор, няма подадени справки по чл.73 от ЗДДФЛ за изплатени доходи на лица, нито декларации по чл.55 от ЗДДФЛ.

- „В. Инвест 55“ Е.. С РА е отказано право на данъчен кредит за данъчен период м. 01.2013 г., в размер на 694,00 лв. по фактура № 20... 5/30.01.2013 г. с предмет „машиносмени и консумативи“. От ревизираното лице е представена само процесната

фактура. ИПДПОЗЛ № П-22221319001063-040-001/15.01.2019 г. е връчено на доставчика по реда на чл.32 ДОПК. В дадения срок не са постъпили исканите документи и писмени обяснения. Проверката установила, че през периода на издаване на процесната фактура в този доставчик няма назначени лица на трудов договор, няма подадени справки по чл.73 от ЗДДФЛ за изплатени доходи на лица, нито декларации по чл.55 от ЗДДФЛ. Дружеството няма регистрирани МПС.

- „Кофражни системи“ Е.. С РА е отказано право на данъчен кредит за данъчни периоди м. 04.2018 г., м. 05.2018 г. и м. 07.2018 г. в размер на б 133,98 лв. по 15 фактури, описани в РД, с предмет „услуги“ и „материали (тръба канал 110 НТРР, възвратна клапа, редукция 160/125, тръба и пр.)“. От ревизираното лице са представени копия на фактури, протоколи обр.19, договор от 30.04.2018 г. за извършване на СМР със средства, материали и квалифицирана работна ръка на изпълнителя [фирма]. Този доставчик е deregистриран по ЗДДС на 21.11.2018 г. по реда на чл.176 ЗДДС. През периода на издаване на процесните фактури в това дружество няма назначени лица на трудови договори, няма подадени декларации обр. 1, с код за вид осигурен 14 /извънтрудови правоотношения и няма подадени справки по чл.73 от ЗДДФЛ за изплатени доходи на лица, нито декларации по чл.55 от ЗДДФЛ. За финансовата 2018 г., въпреки декларираните доставки в регистрите по чл.124 ЗДДС, от дружеството не е подадена ГДД по чл.92 от ЗКПО. ИПДПОЗЛ № П-22221519001056-040-001/15.01.2019 г. е връчено на проверяваното лице на 29.01.2019 г. Представени са процесните фактури и съответните касови бонове и копия от протоколи обр.19, копие от свидетелство за регистрация на ФУ. Представен е и договор за СМР от 07.06.2018 г. между [фирма] и [фирма] придружен с фактура № 10...1187/03.09.2018 г., 7 бр. протоколи обр.19 с предмет „доставка, ремонт, монтаж“. Представен е и договор от 04.06.2018 г. между [фирма] и ВДФ Б.“ Е., с предмет извършване на СМР, придружен с копие от ф/ра № 7603/03.09.2018 г., копие от протокол обр.19 от 11.07.2018 г. с предмет „доставка, монтаж“. Представен е и договор от 01.02.2018 г. между [фирма] – купувач и [фирма] – продавач, с предмет „продажба на стоки и материали според нуждите на купувача“ заедно с копие от ф/ра № 2326/27.02.2018 г. и приемо-предавателен протокол с предмет „тръби, възвратни клапани, редукции“, копие от ф/ра 2413/ 07.05.2018 г.;3 бр. протоколи обр.19 № 1 между [фирма] – възложител и [фирма] – изпълнител, с предмет „обратен насип, услуга с багер, материали, монтаж“. Проверката установила, че [фирма] е deregистрирано по ЗДДС на 10.07.2015 г. по реда на чл.176 ЗДДС. През проверявания период това дружество няма назначени лица на трудов договор, няма подадени декларации обр. 1, с код за вид осигурен 14 /извънтрудови правоотношения и няма подадени справки по чл.73 от ЗДДФЛ за изплатени доходи на лица, нито декларации по чл.55 от ЗДДФЛ. За финансовата 2018 г., дружеството не е подало ГДД по чл.92 от ЗКПО. [фирма] е deregистрирано по ЗДДС на 20.05.2010 г. по реда на чл.176 ЗДДС. През проверявания период това дружество няма назначени лица на трудов договор, няма подадени декларации обр. 1, с код за вид осигурен 14 /извънтрудови правоотношения и няма подадени справки по чл.73 от ЗДДФЛ за изплатени доходи на лица, нито декларации по чл.55 от ЗДДФЛ. За финансовата 2018 г., дружеството не е подало ГДД по чл.92 от ЗКПО. [фирма] е deregистрирано по ЗДДС на 06.03.2012 г. при установени обстоятелства по чл.176 ЗДДС. През периода на издаване процесните фактури дружеството има назначено една лице на трудов договор на длъжност „касиер“. Няма подадени декларации обр. 1, с код за вид осигурен 14 /извънтрудови

правоотношения и няма подадени справки по чл.73 от ЗДДФЛ за изплатени доходи на лица, нито декларации по чл.55 от ЗДДФЛ. За финансовата 2018 г., дружеството не е подало ГДД по чл.92 от ЗКПО. [фирма] е deregистрирано по ЗДДС на 26.07.2010 г. при установени обстоятелства по чл.176 ЗДДС. През проверявания период това дружество няма назначени лица на трудов договор, няма подадени декларации обр. 1, с код за вид осигурен 14 /извънтрудови правоотношения и няма подадени справки по чл.73 от ЗДДФЛ за изплатени доходи на лица, нито декларации по чл.55 от ЗДДФЛ. За финансовата 2018 г., дружеството не е подало ГДД по чл.92 от ЗКПО.

- „Нова поща“ Е.. С РА е отказано право на данъчен кредит за данъчен период м. 08.2017 г. в размер на 2 427,20 лв. по три фактури с предмет „шеф, монтаж, материали, транспорт“. Дружеството е deregистрирано по ЗДДС на 27.09.2019 г. при наличието на обстоятелства по чл.176 ЗДДС. На 17.08.2017 г. между жалбоподателя и този доставчик е сключен договор, съгласно който [фирма] приема да извършва СМР съгласно уговореното със свои средства, материали и съответно квалифицирана работна ръка. В договора не е отразено за какви точно СМР става въпрос. ИПДПОЗЛ № П-22221519001062-040-001/15.01.2019 г. е връчено на 29.01.2019 г. по реда на чл.30, ал.6 ДОПК. От проверяваното дружество са представени копия от трите фактури заедно с касови бонове и протоколи обр.19. Представена е и ф/ра № 460/10.08.2017 г. с получател [фирма] и издател [фирма] и протокол обр.19, с основание „изкопни работи с багер, ограда“. Представени са: договор от 01.08.2017 г. между [фирма] – възложител и [фирма] – изпълнител, с предмет „СМР“; фактура № 2297/22.08.2017 г. с получател [фирма] и издател [фирма], с основание „извършена услуга по договор“ и 2 бр. протоколи обр.19 и съответните аналитични регистри на този доставчик. Извършената проверка установява, че [фирма] е deregистрирано по ЗДДС на 18.05.2012 г. при установени обстоятелства по чл.176 ЗДДС. През проверявания период това дружество няма назначени лица на трудов договор, няма подадени декларации обр. 1, с код за вид осигурен 14 /извънтрудови правоотношения и няма подадени справки по чл.73 от ЗДДФЛ за изплатени доходи на лица, нито декларации по чл.55 от ЗДДФЛ. Съгласно данни от ИМ на НАП - справка за данни, предоставени от КАТ, дружеството нямало регистрирани МПС за периода на издадените фактури. За финансовата 2017 г., дружеството не е подало ГДД по чл.92 от ЗКПО. [фирма] е deregистрирано по ЗДДС на 26.07.2010 г. при установени обстоятелства по чл.176 ЗДДС. През проверявания период това дружество няма назначени лица на трудов договор, няма подадени декларации обр. 1, с код за вид осигурен 14 /извънтрудови правоотношения и няма подадени справки по чл.73 от ЗДДФЛ за изплатени доходи на лица, нито декларации по чл.55 от ЗДДФЛ. За финансовата 2017 г., дружеството не е подало ГДД по чл.92 от ЗКПО.

- „Л. П.“ Е.. С РА е отказано право на данъчен кредит за данъчни периоди м. 06.2017 г. и м. 07.2017 г. в размер на 6 073,32 лв. по 10 фактури, с предмет СМР, изкопни работи с багер, извозване на земни маси, доставка и полагане на бетонови фрагменти и др., подробно описани е РД. От ревизираното дружество са представени копия на процесните фактури, протоколи обр. 19 и договор за извършване на СМР от 01.06.2017 г., съгласно който строително-ремонтните работи ще се осъществяват със средства, материали и квалифицирана работна ръка на изпълнителя. Основната дейност на дружеството е „други дейности по предоставяне на работна сила“. Дружеството е deregистрирано по ЗДДС на 16.08.2017 г. по реда на чл.176 ЗДДС. ИПДПОЗЛ № П-22221719001050-040-001/15.01.2019г. е връчено на 21.01.2019 г. по

реда на чл.30, ал.6 ДОПК. От дружеството са представени изисканите документи, в т. ч. процесните фактури с предмет - съгласно акт обр. 19; протокол обр. 19 за извършени СМР- монтаж на резервоар, материали, транспорт, изкопни работи с багер, преместване на стълб, ремонт на ел. шахта и др.; свидетелство за регистрация на ФУ и фискални бонове /5 бр./; счетоводно отразяване на процесните фактури; сметка 207 „Машини, съоръжения и оборудване“ от която е видно, че са осчетоводени/заведени - бобкат, електротелфер, циркуляр, крепежни елементи, бензинова резачка; рекапитулация по видове плащания на наетите по трудов договор лица и платежна ведомост за м. 06.2017 г. и м. 07.2017 г. Съгласно обяснителната записка: Считано от 16.08.2017 г. дружеството не извършва стопанска дейност, не поддържа офиси, складове и търговски обекти, включително персонал, ангажиран със счетоводно обслужване; При необходимост дружеството ползва услугите на различни подизпълнители със съответната компетентност; Материалите, вложени в СМР са доставени и за сметка на клиента; Контактите се осъществяват лично и по телефона. През периода на издаване на посочените фактури в дружеството имало 11 назначени лица на трудов договор. Декларираната икономическа дейност е с код К. 7830 „Други дейности по представяне на работна сила“. Подавани са декларации обр.1 и обр.6 за начислени ЗОВ и Д.. Начислените осигурителни задължения не били платени.

- „С. “ Е.. С РА е отказано право на данъчен кредит за данъчни периоди м. 12.2016 г., м. 03.2017 г., м. 04.2017 г. в размер на 3 829,60 лв. по 6 фактури с предмет СМР, изкопни работи с багер, извозване на земни маси, доставка и полагане на бетонови фрагменти, брошури, флаери и др., подробно описани в РД. През м. 06.2017 г. са включени две кредитни известия №124/02.05.2017 г. и №125/02.06.2017 г. към фактура №116/24.04.2017 г. с ДДС, в размер на 1 285,20 лв., съответно фактура №117 от 26.04.2017 г. с ДДС в размер на 285,20 лв. Дружеството е deregистрирано по ЗДДС на 15.08.2017 г. по реда на чл.176 ЗДДС. ИПДПОЗЛ №П-22221719001066-040-001/15.01.2019 г. е връчено на 29-01.2019 г. по реда на чл. 30, ал.6 ДОПК. Проверяваното дружество е представило изисканите документи в т. ч. процесните фактури с предмет рекламни материали - брошури пълна цветова гама 3 в 1; флаери пълна цветова гама, придружени със стокови разписки; услуги - СМР съгласно акт обр. 19, придружена с протокол обр. 19 за извършени СМР /изкопни работи с багер, извозване на земни маси, доставка и полагане на фундамент, материали, труд/ към 28.03.2017 г. на обект затворен комплекс А., [населено място], С., район П.; рамков договор от 01.12.2016 г. между [фирма] - възложител и [фирма] с ЕИК[ЕИК] –изпълнител, с предмет изработка на флаери, каталози, визитки, брошури и др. рекламни услуги с материали и проект на възложителя и ф/ра № 257/01.12.2016 г. с основание „брошури пълна цветова гама 3 в 1, флаери пълна цветова гама“; хронология на сметка 401 „Доставчици - И. Пак К. Е.“; свидетелство за регистрация на ФУ; фискални бонове /3 бр./; извлечение от банкова сметка, от която са видни получени плащания от [фирма]; счетоводни документи за отразяване на процесните фактури; рекапитулация по видове плащания на наетите по трудови правоотношения лица и платежна ведомост за процесните периоди.

- „С.-П“ Е.. С РА е отказано право на данъчен кредит за данъчен период м. 03.2013 г., в размер на 458,00 лв. по фактура №20... 2835/29.03.2013 г. с предмет услуги. Това дружество е deregистрирано по ЗДДС на 14.11.2011 г., повторно е регистрирано на 17.11.2011 г. и повторно deregистрирано на 03.10.2013 г. по реда на чл.176 ЗДДС. ИПДПОЗЛ № П-22221919001053-040-001/15.01.2019 г., е връчено по реда на чл.32

ДОПК. Исканите документи и писмени обяснения не са представени. От страна на ревизираното лице е представена ф/ра 2...2835/27.08.2012 г., с основание „смяна воден радиатор + ремонт ходова част на микробус „М. С.“. Представената фактура е издадена преди ревизирания период. Въпреки декларираните обороти в регистрите по чл.124 ЗДДС през финансовата 2013 г., дружеството не е подавало ГДД по чл.92 от ЗКПО за 2013 г. Дружеството е имало назначени лица на трудови договор. Декларираната икономическа дейност е с код по К. 4690 „Неспециализирана търговия на едро“. Подавани са декларации обр.1 и обр.6 за начислени ЗОВ и Д., но начислените осигурителни задължения не са плащани.

По делото е изслушана съдебно-счетоводна експертиза, неоспорена от страните, от заключението на която се установява следното: счетоводството на [фирма] е организирано в съответствие с изискванията на ЗСч и СС. Формата на счетоводството е двустранна, с възможност за синхронизирано хронологично (текущо) и систематизирано (аналитично и синтетично) счетоводно отчитане. Видно от обратна ведомост и главна книга за съответните годишни отчетни периоди по делото, са разкрити синтетични и аналитични счетоводни регистри, в които има натрупвания (обороты) и приключване по (на) приходни и разходни с/ки, обороти и салда по с/ки за активи, материални и разчетни с/ки. Счетоводните записвания по процесите фактури са съобразени с методология на счетоводната отчетност, със счетоводна политика и с вътрешен (индивидуален) сметкоплан. Фактурите издадени от [фирма] на [фирма], са отразени (включени) в отчетните регистри – Дневници за продажбите и СД по ЗДДС на доставчика, за съответните периоди. Счетоводните записвания по фактури издадени от [фирма] на [фирма] са по кредита на с/ка 702 „Приходи от продажби на стоки“ или по кредита на с/ка 703 „Приходи от продажби на услуги“ (в зависимост от това дали са фактурирани стоки или са услуги) с фактурната стойност без ДДС (данъчна основа). От счетоводните записвания при [фирма] е видно, че до размера на данъчните основи по фактурите, издадени на [фирма], са отразени приходи от продажби на стоки или услуги, които са намерили отражение в с/ки от група 70 „Приходи от продажби“ (702, 703). [фирма] е отчело доставки (покупки) на стоки по I. (фактури) от доставчици V. d.o.o. и A. VFL s.r.o., P С., A. proizvodnja in trgovina d.o.o., P С.. Към фактурите има международни товарителници (CMR). Издадени са от [фирма] протоколи по чл. 117, ал. 1 от ЗДДС. В дневниците за покупки и продажби към СД по ЗДДС на [фирма] по делото, е видимо отразяване на протоколи по чл. 117, ал. 1 от ЗДДС за „самоначисляване на ДДС при В.“ във връзка с I. (фактури) от посочените доставчици. В някои от I. (фактурите) са включени и услуги - транспорт, надзор при монтаж, които е намерили отражение по дебита на с/ка 602 „Разходи за външни услуги“ срещу кредитиране на с/ка 401 „Доставчици“. Получените от [фирма] стоки са от същото естество (по вид) както и стоките, които са предмет на доставки (продажби) по фактури, издадени от [фирма] на [фирма]. По фактури, издадени от доставчици на [фирма] са отчетени плащания по банков път и по касов път. Част от документите (ФБ и вносни бележки) са изключително избледнели и нечетливи, поради което данни за тях не са отразени в Таблица № 7. С фактури, издадени от доставчици на [фирма], са фактурирани стоки (материали), в т.ч. резервоари за вода, маслоуловители, пречиствателни станции, аераторни помпи, сепаратори, водомерни шахти и др. материали и услуги СМР, реклама (рекламни материали). По делото не се намират и не се представиха счетоводни данни за сродни покупки от др. доставчици. Съпоставката на фактурирани стоки от представени

фактури за доставки (продажби), издадени от [фирма] на клиенти, с тези от фактури за доставки (покупки), издадени от доставчици на [фирма]. Счетоводното записване на извършените от [фирма] вътреобщностни доставки към клиент V. D.O.O е по кредита на с/ка 702 „Приходи от продажби на стоки” срещу дебитиране на с/ка 411 „Клиенти”. Отчетени са постъпления по банков път по фактурите, издадени от [фирма] на V. D.O.O. По делото не се намират и от представените счетоводни данни не се установява наличие на данни за извършени но неотчетени продажби на стоки в страната, които да съответстват по вид и количество на такива, които са документирани ВОД с процесни фактури към клиент V. D.O.O.

По делото е прието заключението, неоспорено от страните и на допълнителна ССЕ, съгласно което: С фактурите, издадени от доставчици, в т.ч. [фирма] на [фирма], видимо са фактурирани стоки (материали), в т.ч. резервоари за вода, маслоуловители, пречиствателни станции, аераторни помпи, сепаратори, водомерни шахти и други материали и услуги СМР, реклама (рекламни материали). Фактурите на доставчиците, в т.ч. и на [фирма] и съпътстващите ги документи „договор, приемо-предавателни протоколи, са подробно представени в Таблица № 8, допълнена в настоящото допълнително заключение. През периода 2015г. и 2016г. доставчикът [фирма] не е водил на отчет свои ДМА, вкл. транспортни средства. В приложената Справка на [фирма] по делото, за брой автомобили, с които се осъществява дейността, се сочат собствени автомобили – Лек автомобил Л. Ровер Спорт СА7248МХ и наети – М. С. СА2332МТ и Форд Транзит ОВ6125АМ. В Оборотната ведомост на [фирма] за отчетен период 01.01.2015г. – 31.12.2015г. и 01.01.2016г. – 31.12.2016г., в с/ки от група 20 „Дълготрайни материални активи“ има заведени активи, в т.ч. по дебита на с/ка 205 „Транспортни средства“ на стойност 15666,67 лв. и по дебита на с/ка 209 „Други дълготрайни материални активи“ 958,33 лв.

По делото е изслушана и съдебно-техническа експертиза, и съгласно неоспорено от страните заключение, на която се установява следното: Дружествата-изпълнители „Кофражни системи“ Е., „Л. П.“ Е., „Нова Поща“ Е., „К. С. С.“ Е., „С.“ Е. и „К. С.“ Е. са издали на възложителя [фирма] фактури за строително монтажни работи, описани в Протоколи за установяване и заплащане на натурални видове работи (Протокол Обр. 19). В протоколите са включени следните видове работи – шеф монтаж, изкопаване на земна маса, обратен насип с еднороден материал, подравняване, транспорт и монтаж на съоръжения. В посетените обекти, посочени от жалбоподателя, в кварталите на [населено място], в подножието на В.- Б., С., Д., Б., К., местност „Г. глава“, [населено място], както и в [населено място], в [населено място], [населено място], [населено място], [населено място] и [населено място], се установиха изпълнени в завършен вид ПСОВ в затревени (съобразно инструкциите за монтаж) и с изпълнена вертикална планировка части от съответните имоти. За обектите в [населено място], [населено място], [населено място], [населено място], [населено място], [населено място] и [населено място], не се осигури достъп от ползвателите им и са без възможност за оглед, но за същите се представи снимков материал от периода на изпълнението им, видно от който, в същите има изградени пречиствателни станции. Фактурите издадени от „Кофражни системи“ Е., „Л. П.“ Е., „Нова Поща“ Е., „К. С. С.“ Е., „С.“ Е., „К. С.“ Е., [фирма], могат да се определят като необходимо-присъщи за осъществяване на основната дейност на [фирма], а именно – монтаж на малки водно-пречиствателни станции. На посетените обекти, видно и от представените към експертизата снимки, се установяват извършени строително – монтажни дейности,

които съответстват на описаните в Протоколи обр. 19.

В с.з. от 27.10.2021 г. вещото лице заявява, че изпълнителите са актували само транспортната услуга и монтажа. СМР са извършвани или от жалбоподателя или от друг подизпълнител, който не е процесен.

При така установените факти съдът достигна до следните правни изводи:

Жалбата е процесуално допустима като подадена в срока по чл.156, ал.1 ДОПК от лице, имащо правен интерес от оспорването, срещу подлежащ на обжалване административен акт и след като е осъществено обжалването по административен ред съобразно изискванията на чл.156, ал.2 ДОПК.

Разгледана по същество жалбата е неоснователна.

Съгласно чл. 160, ал. 2 ДОПК, съдебният контрол за законосъобразност и обосновааност на ревизионния акт включва преценка, дали той е издаден от компетентен орган и в съответната форма, спазени ли са процесуалните и материалноправните разпоредби по издаването му.

Настоящият съдебен състав намира, с оглед направените по-горе констатации, не се установяват пороци, обосноваващи нищожността на РА. Атакуваният РА №Р-22220218007581-091-001/13.08.2019 г. е издаден от компетентни органи по приходите –В. В. В. -началник сектор „Ревизии“ в дирекция „Контрол“ в ТД на НАП С., възложил ревизията, упълномощена със заповед № РД-01-803/07.06.2017 г. /л.59-61/ и П. П. Б. –Д. - главен инспектор по приходите при ТД на НАП С., ръководител на ревизията, по силата на ЗВР № Р-22220218007581 -020-001/10.12.2018 г. /л.66/. РА е подписан с квалифицирани електронни подписи на издателите му, валидни към датата на неговото издаване, видно от представените от ответника преки доказателства по чл. 184, ал. 1 ГПК – удостоверения по чл. 24 ЗЕДЕП, възпроизведени на хартиен носител (л. 124 и сл.).

Спазена е предписаната от чл. 120, ал. 1, пр. 1 ДОПК писмена форма по образца по чл. 120, ал. 3 ДОПК с всички задължителни реквизити по чл. 120, ал. 1, пр. 2, т. 1–8 ДОПК, включително мотиви, обосноваващи от фактическа и правна страна допълнително установените задължения за данък добавена стойност. Фактическите констатации и правни изводи на РА са допълнени и така конкретизирани чрез тези приложения към него РД№ 22220218007581-092-001/20.06.2019 г., съставляващ съгласно чл. 120, ал. 2, изр. 1 ДОПК неразделна негова част.

Ревизионното производство е проведено без допуснати съществени процесуални нарушения. Образовано е съгласно чл. 112, ал. 1 ДОПК с издаването на ЗВР № Р-22002219003328-020-001/23.05.2019 г. от Р. Р. Б., началник сектор "Ревизии" в дирекция „Контрол“ на ТД на НАП–С., определен по чл. 112, ал. 2, т. 1 ДОПК да възлага ревизии със заповед № РД-01-803/07.06.2017. ЗВР № Р-22002219003328-020-001/23.05.2019 г. има задължителното съдържание по чл. 113, ал. 1, т. 1 ДОПК – ревизираното лице е надлежно идентифицирано с данните по чл. 81, ал. 1, т. 2–5 ДОПК; определени са поименно и подлъжностно ревизиращите органи по приходите; конкретизирани са ревизираните задължения за ДДС и ревизираните периоди; даден е 3-месечен срок за извършване на ревизията съобразно чл. 114, ал. 1 ДОПК. Не е изтекъл преклузивният срок чл. 109, ал. 1, изр. 1 ДОПК. В рамките на ревизията от проверявания субект са изискани на основание чл. 37, ал. 2 и 3 ДОПК доказателства по нейния предмет. Инициирани са насрещни проверки по чл. 45, ал. 1 ДОПК, като ПИНП с приложенията са приобщени по преписката. Служебно са

направени справки по информационните масиви на НАП. Тази доказателствена съвкупност е формирана със законосъобразно извършени от ревизиращите органи процесуални действия. Ревизията е извършена в определения със ЗВР № Р-22220218007581-020-001/10.12.2018 г., ЗИЗВР № Р-22220218007581-020-002/15.03.2019 г. и ЗИЗВР № Р- 22220218007581-020-003 /16.04.2019 г. срок.

За резултатите от ревизията е съставен РД № Р-22220218007581 -092-001/20.06.2019 г., чието съдържание съответства на законовата норма на чл. 117, ал. 2, т. 1-10 ДОПК, към него са приложени събраните от ревизията доказателства по чл. 117, ал. 3 ДОПК.

По приложението на материалния закон:

Правото на данъчен кредит възниква и се упражнява по общите правила на чл. 68 и чл. 69 от ЗДДС, при ограниченията на чл. 70 и при условията на чл. 71 от ЗДДС. Правото на данъчен кредит съгласно чл. 68 ЗДДС възниква в момента, в който данъкът стане изискуем, тоест в момента на настъпване на данъчно събитие. Съгласно чл. 25 ЗДДС доставката, извършена от задълженото лице се окачествява като данъчно събитие. На датата на възникването му се поражда задължение за доставчика да начисли ДДС и корелативно свързаното с него право на получателя да ползва данъчен кредит за начисления му данък. При условие, че са издадени фактури и е начислен данък, без да е налице фактически извършена стопанска операция, няма основание за ползване на данъчен кредит, предвид разпоредбата на чл. 68, ал. 1, т. 1 ЗДДС, във връзка с чл. 6 и чл. 9 от ЗДДС. Упражняването на правото на приспадане на данъчен кредит не е достатъчно единствено притежаването на данъчен документ, съставен в съответствие с изискванията на чл. 114 и чл. 115 ЗДДС, а трябва да е изпълнено изискването да са налице реално осъществени облагаеми доставки. Следователно, основната и водеща предпоставка за упражняването на правото на приспадане на данъчен кредит е наличието на действително получени от задълженото лице стоки и/или услуги по облагаеми доставки. Жалбоподателят е този, който следва да докаже, че реално е получил процесните доставки на стоки и/или услуги, респ. че същите са изпълнени от доставчиците, които са издали фактурите, документиращи тези доставки. В този смисъл са и решенията на СЕС по дело С-152/02 и по дело С-324/11, в които Съдът е приел, че материалноправните условия за възникване на правото на приспадане на ДДС включват следното: 1. доставчикът, както и получателят, да са данъчнозадължени лица (действащи в това си качество); 2. получените стоки или услуги (по облагаема доставка) да са използвани от получателя за нуждите на собствените му облагаеми сделки и 3. получателят да притежава фактура, удостоверяваща действителното извършване на доставката, която съдържа данните, уредени в чл. 226 от Директива 2006/112/ЕО.

По отношение непризнатото право на данъчен кредит по фактурите, издадени от доставчиците [фирма], [фирма], [фирма], [фирма], [фирма], [фирма], [фирма], [фирма], [фирма], [фирма] и [фирма] съдът намира следното:

По доставките от [фирма].

Облигационните отношения между страните се основават на сключения на 04.03.2016 г. договор за изработка между „Б. България О. /възложител/ и [фирма] /изпълнител/ с предмет изработка на рекламни материали и процесната фактура. От обясненията на доставчика е видно, че е ползвал услугите на подизпълнител - [фирма]. От извършена проверка в информационния масив на НАП относно [фирма] се установява, че това дружество изобщо не е регистрирано по ЗДДС и не е подавало

декларации по чл. 92 от ЗКПО за 2016 г. Същото има регистриран ЕКАФП с рег. №3373954, тип на обекта-ресторант, населено място [населено място]. Съгласно данните от информационния масив на НАП [фирма] не разполага с кадрова и техническа обезпеченост и не е декларирано никаква дейност за проверявания период. С оглед събраните доказателства съдът приема, че не е налице реално извършена доставка по процесната фактура поради липсата на каквато и да е материално-техническа и кадрова възможност посоченият подизпълнител да я извърши.

По отношение на доставките от [фирма].

През процесните периоди, управител и едноличен собственик на капитала на [фирма] и [фирма] е едно и също лице - Г. В. Й.. На 01.09.2014 г. е сключен договор между [фирма] и [фирма] за доставка на стоки (материали), необходими за изграждане на водно пречиствателни станции. Според чл. 6 от договора, стоката се предава от доставчика на купувача в склада на доставчика. През периода на издаване на процесните фактури в това дружество няма назначени лица на трудови договори. Няма подадени декларации обр.1 с код за вид осигурен 14 /извънтрудови правоотношения и няма подадени справки по чл.73 от ЗДДФЛ за изплатени доходи на лица, нито декларации по чл.55 от ЗДДФЛ. Дружеството няма МПС и ФУ. В Оборотните ведомости на [фирма] за отчетен период 01.01.2015 г. - 31.12.2015 г. и 01.01.2016 г.- 31.12.2016 г. не са разкрити и няма движение (салда и обороти) по с/ки от група 20 „Дълготрайни материални активи“, в които се отчитат собствени активи - складове, машини, съоръжения, оборудване, транспортни средства, или други. Това означава, че през периода 2015 г. и 2016 г. доставчикът не е водил на отчет свои ДМА. Формалното изпълнение на изискванията за начислението на данъка в счетоводството на доставчика и установените плащания от вещото лице по приетото в съдебното производство заключение на съдебно-счетоводната експертиза са без значение и не водят до възникване на материалното право на получателя за приспадане на данъчен кредит. Законосъобразни са изводите на приходните органи, че по процесните фактури между двете свързани лица не са осъществени реални сделки поради изначалната кадрова и материално-техническа липса на обезпеченост на този доставчик за осъществяване на фактурираните доставки.

По отношение на доставките от [фирма].

На 25.09.2017 г. е сключен договор за извършване на СМР от между [фирма] - възложител и [фирма] - изпълнител. Извършената насрещна проверка на този доставчик установява, че през периода на издаване на процесните фактури в дружеството няма назначени лица на трудови договори, няма подадени декларации обр. 1, с код за вид осигурен 14 /извънтрудови правоотношения и няма подадени справки по чл.73 от ЗДДФЛ за изплатени доходи на лица, нито декларации по чл.55 от ЗДДФЛ. Въпреки декларираните доставки за финансовите 2017 г. и 2018 г. не е подадена ГДД по чл.92 ЗКПО. Този доставчик декларира, че предоставените и фактурирани на жалбоподателя СМР са извършени от подизпълнители – [фирма] и [фирма]. Извършената проверка на тези подизпълнители констатира, че [фирма] е deregистрирано по ЗДДС на 08.11.2011 г. по инициатива на данъчен орган. През периода на издаване на процесните фактури в този подизпълнител няма назначени лица на трудови договори, няма подадени декларации обр.1 с код за вид осигурен 14 /извънтрудови правоотношения и няма подадени справки по чл.73 от ЗДДФЛ за изплатени доходи на лица, нито декларации по чл.55 от ЗДДФЛ. За финансовите 2017

г. и 2018 г. не са подавани ГДД по чл.92 ЗКПО. [фирма] е deregистрирано по ЗДДС на 18.09.2017 г. по реда на чл.176 ЗДДС. През периода на издаване на процесните фактури в дружеството е имало назначено едно лице на трудов договор, за което не са подавани декларации обр.1 и обр.6. Няма подадени справки по чл.73 от ЗДДФЛ за изплатени доходи на лица, нито декларации по чл.55 от ЗДДФЛ. За финансовите 2017 г. и 2018 г. не са подавани ГДД по чл.92 ЗКПО. Очевидно нито доставчика, нито посочените от него подизпълнители са притежавали каквато и да е кадрова и материално-техническа обезпеченост за извършване на фактурираните доставки. С оглед изложеното съдът намира, че законосъобразно е отказано правото на приспадане на данъчен кредит по процесните фактури.

По отношение на доставките от [фирма].

На 01.04.2016 г. е сключен договор между „Б. България“ - възложител и [фирма] – изпълнител, с предмет изработка на рекламни материали. Съгласно данни от ИМ на НАП – справка с данни предоставени от КАТ, дружеството нямало регистрирани МПС. През периода на издаване процесните фактури има назначени лица по трудов договор и са начислени задължения за ЗОВ и Д., които обаче не са платени. От страна на доставчика не са представени никакви доказателства или обяснения от които да се установи кадровата и техническа обезпеченост. Дружеството декларира икономическа дейност „Други дейности по предоставяне на работна сила“, но начислените ЗОВ не са платени, което сочи, че е подавана информация за фиктивни трудови договори, без наличието на реален кадрови потенциал. С оглед изложеното съдът намира, че законосъобразно е отказано правото на приспадане на данъчен кредит по процесната фактура.

По отношение на доставките от [фирма].

Предмет на доставката съгласно представената фактура е демонтаж и монтаж на пречиствателна станция и извозване на насип. През периода на издаване на процесната фактура в този доставчик няма назначени лица на трудов договор, няма подадени справки по чл.73 от ЗДДФЛ за изплатени доходи на лица, нито декларации по чл.55 от ЗДДФЛ. Не са представени доказателства за наличие на кадрова и техническа обезпеченост за извършване на декларираните доставки. Липсват документи относно извозване на земни маси, на кое депо са извозени, от кого са натоварени и др., както и такива за плащане. Не е доказано този именно доставчик да е осъществил фактурираната услуга поради което законосъобразно е отказано правото на приспадане на данъчен кредит.

По отношение на доставките от [фирма].

От ревизираното лице е представена само процесната фактура, съгласно която предмет на доставката е машиносмени и консумативи. ИПДПОЗЛ № П-22221319001063-040-001/15.01.2019 г. е връчено на доставчика по реда на чл.32 ДОПК. В дадения срок не са постъпили исканите документи и писмени обяснения. Извършената насрещна проверка е установила, че през периода на издаване на процесната фактура в този доставчик няма назначени лица на трудов договор, няма подадени справки по чл.73 от ЗДДФЛ за изплатени доходи на лица, нито декларации по чл.55 от ЗДДФЛ. Дружеството няма регистрирани МПС. Не са представени доказателства относно наличието на кадрови и материален ресурс у този доставчик да осъществи фактурираната доставка, поради което правилно приходните органи са отказали правото на приспадане на данъчен кредит.

По отношение на доставките от [фирма].

На 30.04.2018 г. е сключен договор за извършване на СМР между „Б. България Е. - възложител и [фирма] – изпълнител, съгласно, който строително-ремонтните работи ще се извършват със средства, материали и квалифицирана работна ръка на изпълнителя. През периода на издаване на процесните фактури в това дружество няма назначени лица на трудови договори, няма подадени декларации обр. 1, с код за вид осигурен 14 /извънтрудови правоотношения и няма подадени справки по чл.73 от ЗДДФЛ за изплатени доходи на лица, нито декларации по чл.55 от ЗДДФЛ. За финансовата 2018 г., въпреки декларираните доставки в регистрите по чл.124 ЗДДС, от дружеството не е подадена ГДД по чл.92 от ЗКПО. Представен е и договор за СМР от 07.06.2018 г. между [фирма] и [фирма] придружен с фактура № 10...1187/03.09.2018 г., 7 бр. протоколи обр.19 с предмет „доставка, ремонт, монтаж“. Представен е и договор от 04.06.2018 г. между [фирма] и ВДФ Б.“ Е. с предмет извършване на СМР. Представен е и договор от 01.02.2018 г. между [фирма] –купувач и [фирма] – продавач, с предмет „продажба на стоки и материали според нуждите на купувача“. По делото са представени протоколи обр.19 № 1 между [фирма] – възложител и [фирма] – изпълнител, с предмет „обратен насип, услуга с багер, материали, монтаж“. Проверката установила, че [фирма] е deregистрирано по ЗДДС на 10.07.2015 г. по реда на чл.176 ЗДДС. През проверявания период това дружество няма назначени лица на трудов договор, няма подадени декларации обр. 1, с код за вид осигурен 14 /извънтрудови правоотношения и няма подадени справки по чл.73 от ЗДДФЛ за изплатени доходи на лица, нито декларации по чл.55 от ЗДДФЛ. За финансовата 2018 г., дружеството не е подало ГДД по чл.92 от ЗКПО. [фирма] е deregистрирано по ЗДДС на 20.05.2010 г. по реда на чл.176 ЗДДС. През проверявания период това дружество няма назначени лица на трудов договор, няма подадени декларации обр. 1, с код за вид осигурен 14 /извънтрудови правоотношения и няма подадени справки по чл.73 от ЗДДФЛ за изплатени доходи на лица, нито декларации по чл.55 от ЗДДФЛ. За финансовата 2018 г., дружеството не е подало ГДД по чл.92 от ЗКПО. [фирма] е deregистрирано по ЗДДС на 06.03.2012 г. при установени обстоятелства по чл.176 ЗДДС. През периода на издаване процесните фактури дружеството има назначено една лице на трудов договор на длъжност „касиер“. Няма подадени декларации обр. 1, с код за вид осигурен 14 /извънтрудови правоотношения и няма подадени справки по чл.73 от ЗДДФЛ за изплатени доходи на лица, нито декларации по чл.55 от ЗДДФЛ. За финансовата 2018 г., дружеството не е подало ГДД по чл.92 от ЗКПО. [фирма] е deregистрирано по ЗДДС на 26.07.2010 г. при установени обстоятелства по чл.176 ЗДДС. През проверявания период това дружество няма назначени лица на трудов договор, няма подадени декларации обр. 1, с код за вид осигурен 14 /извънтрудови правоотношения и няма подадени справки по чл.73 от ЗДДФЛ за изплатени доходи на лица, нито декларации по чл.55 от ЗДДФЛ. За финансовата 2018 г., дружеството не е подало ГДД по чл.92 от ЗКПО. От горното следва, че нито доставчика, нито посочените подизпълнители, са имали необходимата кадрова и материално-техническа обезпеченост за извършването на фактурираните доставки. Тези доставки съществуват само документално без да са реално изпълнени от посоченото дружество поради което законосъобразно е отказано правото на приспадане на данъчен кредит.

По отношение на доставките от [фирма].

На 17.08.2017 г. между [фирма] и [фирма] е сключен договор, съгласно който [фирма] приема да извършва СМР съгласно уговореното със свои средства, материали

и съответно квалифицирана работна ръка. В договора не е отразено за какви точно СМР става въпрос. Представена е ф/ра № 460/10.08.2017 г. с получател [фирма] и издател [фирма] и протокол обр.19 с основание „изкопни работи с багер, ограда“. Представени са: договор от 01.08.2017 г. между [фирма] – възложител и [фирма] - изпълнител с предмет „СМР“; фактура № 2297/22.08.2017 г. с получател [фирма] и издател [фирма] с основание „извършена услуга по договор“ и 2 бр. протоколи обр.19 и съответните аналитични регистри на този доставчик. Извършената проверка установява, че [фирма] е deregистрирано по ЗДДС на 18.05.2012 г. при установени обстоятелства по чл.176 ЗДДС. През проверявания период това дружество няма назначени лица на трудов договор, няма подадени декларации обр. 1, с код за вид осигурен 14 /извънтрудови правоотношения и няма подадени справки по чл.73 от ЗДДФЛ за изплатени доходи на лица, нито декларации по чл.55 от ЗДДФЛ. Съгласно данни от ИМ на НАП - справка за данни, предоставени от КАТ, дружеството нямало регистрирани МПС за периода на издадените фактури. За финансовата 2017 г., дружеството не е подало ГДД по чл.92 от ЗКПО. [фирма] е deregистрирано по ЗДДС на 26.07.2010 г. при установени обстоятелства по чл.176 ЗДДС. През проверявания период това дружество няма назначени лица на трудов договор, няма подадени декларации обр. 1, с код за вид осигурен 14 /извънтрудови правоотношения и няма подадени справки по чл.73 от ЗДДФЛ за изплатени доходи на лица, нито декларации по чл.55 от ЗДДФЛ. За финансовата 2017 г., дружеството не е подало ГДД по чл.92 от ЗКПО. От доказателствата се установява, че нито доставчика, нито сочените подизпълнители разполагат с необходимата кадрова и материално-техническа обезпеченост за извършване на фактурираните доставки, поради което законосъобразно е отказано правото на приспадане на данъчен кредит.

По отношение на доставките от [фирма].

На 01.06.2017 г. е сключен договор между [фирма] - възложител и [фирма] - изпълнител за извършване на СМР, съгласно който строително-ремонтните работи ще се осъществят със средства, материали и квалифицирана работна ръка на изпълнителя. Основната дейност на дружеството е „други дейности по предоставяне на работна сила“. Дружеството е deregистрирано по ЗДДС на 16.08.2017 г. по реда на чл.176 ЗДДС. Съгласно обяснителната записка считано от 16.08.2017 г. дружеството не извършва стопанска дейност, не поддържа офиси, складове и търговски обекти, включително персонал, ангажиран със счетоводно обслужване. Този доставчик декларира, че материалите, вложени в СМР, са доставени от [фирма] но за това не са представени доказателства. Няма доказателства с какъв технически потенциал са извършване изкопните работи и извозването на земните маси, доставката и полагането на бетонов фундамент, къде са извозвани земните маси. Декларираната икономическа дейност е с код К. 7830 „Други дейности по представяне на работна сила“. Подавани са декларации обр.1 и обр.6 за начислени ЗОВ и Д.. Начислените осигурителни задължения не били платени. Всичко това сочи, че е подавана информация за фиктивни трудови договори, без наличието на реален кадрови потенциал. С оглед изложеното съдът намира, че законосъобразно е отказано правото на приспадане на данъчен кредит по процесната фактура.

По отношение на доставките от [фирма].

На 01.12.2016 г. е сключен рамков договор от 01.12.2016 г. между [фирма] - възложител и [фирма] –изпълнител, с предмет изработка на флаери, каталози, визитки, брошури и др. рекламни услуги с материали и проект на възложителя. От

извършената проверка е установено, че [фирма] е дерегистрирано по ЗДДС на 11.06.2010 г. при наличието на обстоятелства по чл.176 ЗДДС. През проверявания период това дружество има назначени лица на трудов договор, за които обаче не са подавани декларации обр.1 и ор.6 за начислени ЗОВ и Д.. Няма подадени декларации обр.1 с код за вид осигурен 14 /извънтрудови правоотношения, няма справки по чл.73 ЗДДФЛ, нито декларации по чл. 55 ЗДДФЛ. За 2016 г. [фирма] не е подавал ГДД по чл.92 ЗКПО. От доказателствата по делото се установява, че нито [фирма], нито соченият подизпълнител [фирма] притежават необходимата кадрова и материално-техническа обезпеченост за извършване на фактурираните доставки, поради което правилно приходните орани са отказали правото на приспадане на ДДС. По отношение на доставките от [фирма].

От страна на ревизираното лице е представена ф/ра 2...2835/27.08.2012 г. с основание „смяна воден радиатор + ремонт ходова част на микробус „М. С.“. Представената фактура е издадена преди ревизирания период. Въпреки декларираните обороти в регистрите по чл.124 ЗДДС през финансовата 2013 г., този доставчик не е подавал ГДД по чл.92 от ЗКПО за 2013 г. Нито от жалбоподателя, нито от доставчика, са представени доказателства и писмени обяснения във връзка с процесната фактура. Начислените от доставчика задължения по ЗОВ и Д. не са плащани. На [фирма] е извършена ревизия, която установява задължения по ЗДДС в особено големи размери. По делото липсват доказателства за наличието на кадрови и материално-технически потенциал за осъществяване на процесната доставка, поради което правилно е отказано правото на приспадане на данъчен кредит.

Всички доставчици са дружества, дерегистрирани по ЗДДС по инициатива на органите по приходите при наличието на обстоятелства по чл.176 ЗДДС. При това тези дерегистрации са извършвани в повечето случаи непосредствено след издаване на процесните фактури. По отношение на доставките от [фирма], [фирма], [фирма], [фирма] и [фирма] е установено, че нито един от тези доставчици не разполага с нужния капацитет да изпълни процесните доставки, поради което същите са превъзложени на подизпълнител. Тези подизпълнители също са дружества с прекратена регистрация по ЗДДС по реда на чл.176 ЗДДС (с изключение на [фирма], което дружество изобщо не е било регистрирано по ЗДДС). Нито един от тези подизпълнители не е декларирал стопанска дейност през процесните данъчни периоди и не е подавал ГДД по чл.92 ЗКПО. Няма данни за назначени, което лица по трудови или граждански договори. В хода на ревизията е констатирано, че декларираната от всички доставчици дейност, (в т. ч. и от подизпълнителите) е свързана с предоставянето на работна сила (с изкл. на [фирма], чиято дейност е ресторант в [населено място]) и не е пряко съпоставима с предмета на фактурираните работи. При тази декларирана икономическа дейност са начислени ЗОВ, но не са платени, което сочи, че е подавана информация за фиктивни трудови договори, без наличието на реален кадрови потенциал.

По отношение на фактурираните СМР не са представени от доставчиците документи от предходни доставчици, доказателства за наличието на необходимата техника и квалифицирана работна ръка за извършването им. Доказателства или информация за наличие на преки или косвени данни, че доставчикът действително е разполагал със строителна техника и работници не са ангажирани и от ревизираното дружество. Следва да се има предвид, че тези услуги са свързани с работа, за чието възлагане и изпълнение нормативно съществуват завишени критерии за доказване на техническа

обезпеченост и подлежат на строг текущ и последващ контрол. Не е представена информация и доказателства за това дали доставчиците притежават обект/склад, в който да се съхранява стоката и техниката и как те са транспортирани. В хода на ревизията нито ревизираното лице, нито сочените доставчици са предоставили информация за извършен транспорт, както и доказателства за наличие на квалифициран персонал – шофьори и доказателства за притежавани ДМА – транспортни средства (собствени или наети).

Както бе посочено по-горе признаването на правото на приспадане на данъчен кредит е неразривно свързано с извършването на реална доставка по смисъла на чл. 6, ал. 1 и чл. 9, ал. 1 ЗДДС, или иначе казано извършването на реална доставка по смисъла на чл. 6 от ЗДДС или услуга по чл.9 ЗДДС е абсолютна предпоставка за възникването и упражняването на правото на данъчен кредит. Този основен принцип е залегнал в Директива 2006/112 ЕО на Съвета. В тази насока практиката на СЕС е константна. В своите решения този съд нееднократно е посочвал, че реалността на доставката на стока или услуга е от значение за приспадане правото на данъчен кредит. Така съгласно Решение по дело С-643/11 „Правото на Съюза трябва да се тълкува в смисъл, че член 167 и член 168, буква а) от Директива 2006/112, както и принципите на данъчен неутралитет, на правна сигурност и на равно третиране допускат на получател на фактура да се откаже право на приспадане на данък върху добавената стойност, платен за получена доставка, по съображение, че липсва действително извършена облагаема сделка”. Наличието на фактури, приемо-предавателни протоколи и договори и тяхното осчетоводяване не е достатъчно за да бъде признато правото на приспадане на данъчен кредит. Съгласно Решение на СЕС по дело 653/11 „Договорните клаузи, макар и да са един от елементите, които следва да се вземат под внимание, не са определящи за установяването на доставчика и получателя на „доставка на услуги“. Те могат по-специално да не бъдат отчитани, когато се установи, че не отразяват действителното икономическо и търговско положение, а представляват напълно изкуствена конструкция, която не отразява икономическата действителност и е създадена единствено с цел получаване на данъчно предимство“.

Съобразно константната практика на ВАС доказателствата за реалното осъществяване на доставката на услуга могат условно да бъдат разделени на две групи: в първата група са доказателствата, установяващи потенциалната възможност да осъществяване на доставката - материално-техническата и кадрова обезпеченост на доставчика, а във втората група - доказателствата, сочещи прякото ѝ реализиране - протоколи за приемане на работата, доказателства за осчетоводяване и начин на остойностяване като количествено-стойностни сметки и др. Липсата на която и да е от двете групи доказателства обуславя нереалност на фактурираната доставка и непризнаване на правото на приспадане на данъчен кредит. Наличието на данъчна фактура, договор и приемо-предавателен протокол и доказателства за плащане не са достатъчни сами по себе си, за да обосноват наличието на реална доставка. Тези доказателства сочат за съществуването на облигационна връзка между страните, но не и за реално осъществена трансформация на собствеността. Наличието на редовни от формална страна първични счетоводни документи и фактури само по себе си обаче не е доказателство за реалност на доставките. Достоверността на фактурата следва да бъде преценявана с оглед на всички останали доказателства по делото.

В настоящия случай по делото са представени договори, фактури, приемо-предавателни протоколи, фискални бонове. Те обаче създават само

привидност на фактурираните доставки, тъй като се установи, че нито доставчиците, нито техните подизпълнители притежават необходимата кадрова и материално-техническа обезпеченост за осъществяването на тези доставки. Липсата на реални доставки не се опровергава и от заключенията на приетите експертизи. Така според заключението на съдебно-счетоводната експертиза процесните фактури са отразени (включени) в отчетните регистри – Дневници за продажбите и СД по ЗДДС на доставчиците за съответните периоди, както и по тези фактури са отчетени плащания по банков път и по касов път и счетоводството на ревизираното лице е водено по изискванията на ЗСч. Това обаче не доказва само по себе си реалност на самите доставки, а само документалното им отразяване. Само наличието на осчетоводяване на издадените фактури при получателя и при неговите доставчици, не е достатъчно за да възникне и законосъобразно да се упражни посоченото право от получателя. Последният обаче, като данъчен субект, който упражнява материалното право на приспадане на платения от него ДДС на доставчика му като данъчен кредит, е длъжен да притежава всички необходими доказателства, установяващи реалното изпълнение на фактурираните му доставки. В настоящия случай по делото липсват изобщо доказателствата, установяващи потенциалната възможност да осъществяване на доставката от посочения във фактурата доставчик, поради което законосъобразно е отказано правото на приспадане на данъчен кредит по посочените фактури.

Съдът взе предвид и Решение на СЕС по дело C-18/2013 г., съгласно което „Директива 2006/112/ЕО на Съвета от 28 ноември 2006 година относно общата система на данъка върху добавената стойност трябва да се тълкува в смисъл, че не допуска данъчнозадължено лице да извърши приспадане на данъка върху добавената стойност, начислен в издадените от доставчик фактури, когато, въпреки че услугата е била доставена, се установява, че тя не е била действително извършена от този доставчик или от негов подизпълнител, по-специално тъй като последните не са разполагали с необходимите персонал, материали и активи“. Съгласно същото решение за да се откаже правото на приспадане на ДДС в тези случаи трябва да са изпълнени следните две условия — „Посочените обстоятелства да сочат за наличието на измама и въз основа на обективните данни, представени от органите по приходите, да се установява, че данъчнозадълженото лице е знаело или е трябвало да знае, че сделката, с която обосновава правото на приспадане, е част от тази измама“. Съдът намира, че в настоящия случай са налице и двете предвидени в това решение предпоставки за да бъде отказано правото на приспадане на данъчен кредит.

На първо място по делото са събрани убедителни доказателства, че фактурираните доставки не са изпълнени от сочените доставчици или техните подизпълнители поради липсата на необходимата кадрова и материално-техническа обезпеченост. Действително от заключенията на съдебно-техническата експертиза се установява, че част от обектите са огледани от вещото лице, което потвърждава наличието на изпълнение съгласно описаното във фактурите. Но това не е достатъчно за признаването на правото на приспадане на данъчен кредит, тъй като съгласно горното решение на СЕС няма доказателства това изпълнение да е осъществено именно от посочените доставчици.

На второ място събраните доказателства сочат, че жалбоподателят е участвал в данъчна измама – неправомерното ползване на правото на приспадане на данъчен кредит. Ревизираното лице няма как да не е знаело, че въпросните доставчици нямат капацитет да извършат фактурираните доставки, още повече че през процесните

периоди, управител и едноличен собственик на капитала на [фирма] и [фирма] е едно и също лице - Г. В. Й.. От жалбоподателя и посочените доставчици са създадени писмени доказателства – договори, приемо-предавателни протоколи, фактури и др. с невярно съдържание единствено с цел неправомерното приспадане на данъчен кредит, поради което съдът намира, че оспореният РА по отношение на описаните доставки е законосъобразен и жалбата в тази част следва да бъде отхвърлена.

Неоснователно е оплакването на жалбоподателя, че представените писмени доказателства са достатъчни за доказване на реално извършени доставки. Както бе изложено по-горе тези писмени доказателства отразяват неверни обстоятелства и са създадени за да се придаде привидна данъчна обосновааност на доставките и с крайна цел - неправомерното ползване на данъчен кредит.

Неоснователно е и оплакването в жалбата и в писмената защита за противоречие с практиката на СЕС. Тази практика е константна и съгласно цитираните по-горе решения когато липсват доказателства, че фактурираните доставки са изпълнени именно от сочените във фактурите доставчици и с това се цели неправомерно упражняване на правото на приспадане на данъчен кредит, последното следва да бъде отказано.

По отношение допълнително начисления ДДС.

С оспорения РА е начислен ДДС в размер на 1 745,14 лв. на основание чл. 82, ал. 1 и чл. 86, ал. 1 от ЗДДС, във връзка с чл. 46 от ПДЗДДС в резултат на непризнати ВОД към V. D.O.O. по ф/ри №№: 274/07.04.2016 г. с предмет „2 бр. резервоари за вода, ПСОВ управление“; 292/03.05.2016 г., 368/06.12.2016 г. и 434/12.06.2017 г. всичките с предмет „гумени маншони“.

Необходимите документи за доказването на вътреобщностна доставка са посочени в чл.45 ППЗДДС. В хода на ревизията не са представени документи, доказващи изпращането или транспортирането на стоките. Липсват и доказателства, удостоверяващи дата и място на получаване на стоките, както и за превозното средство, с което е извършен транспорта на стоките. Няма информация и за лицето, предало стоките, съответно получило стоките, както и не са представени писмени потвърждения от получателя или упълномощено от него лице. Тъй като не е доказано извършването на ВОД законосъобразно приходните органи са приели процесните доставки за облагаеми с място на изпълнение на територията на страната и на основание чл. 86, ал. 1 и ал. 2 от ЗДДС са начислили ДДС със ставка 20%.

С оспорения РА е начислен ДДС в размер на 3 911,66 лв. в резултат на непризнат ВОД към W. S. G. G. по фактура № 485/28.09.2017 г. с предмет „консултация по проект Б. България“. Спорен между страните е въпросът къде е мястото на изпълнение на процесната доставка. Съгласно чл.21, ал. 2 ЗДДС мястото на изпълнение при доставка на услуга, когато получателят е данъчно задължено лице, е мястото, където получателят е установил независимата си икономическа дейност. Когато тези услуги се предоставят на постоянен обект, който се намира на място, различно от мястото, където получателят е установил независимата си икономическа дейност, то мястото на изпълнение е мястото, където се намира този обект. Чл.21, ал.4, т. 4 ЗДДС допълва, че мястото на изпълнение при доставка на услуга е мястото, където фактически се извършва услугата, предоставена на данъчно задължено лице, при услуги и съпътстващите ги услуги, свързани с културни, артистични, спортни, научни, образователни, развлекателни или подобни мероприятия (включително панаири и изложби), включително дейността по организирането им; услуги, свързани с

транспортна обработка на стоки и услуги по оценка, експертиза или работа по движима вещ. От събраните по делото доказателства се установява, че процесната доставка на услуга изпълнява посочените в чл.21, ал.2 и 4 ЗДДС критерии и следователно мястото на изпълнение на фактурираната доставка е на територията на Република България. Следователно на основание чл. 82, ал. 2, т. 3 от ЗДДС данъкът е изискуем от получателят на доставката.

Неоснователно е възражението на жалбоподателя, че в случая следва да намери приложение чл.86, ал.3 ЗДДС. Този законов текст се отнася само за доставки с място на изпълнение извън територията на страната. Доказателствата по делото убедително сочат, че мястото на изпълнение е на територията на Република България, поради което чл.86, ал.3 ЗДДС е неприложим.

По отношение на начислените лихви.

С РА са начислени лихви в размер на 2 975,57 лв. на основание чл. 175 от ДОПК, във връзка с чл. 1 от ЗЛДТДПДВ. В хода на ревизионното производство е установено, че „Б. България“ О. е упражнило право на данъчен кредит по фактури, издадени от: [фирма] за м. 04.2016 г.; [фирма] за данъчни периоди от м. 07.2012 г. до м. 12.2012 г.; от [фирма] за м. 09.2012 г. и м. 10.2012 г. и [фирма] за м. 03.2015 г. и м. 04.2015 г. като тези фактури са сторнирани от ревизираното лице, като са включени в дневниците за покупки както следва: м. 04.2017 г. за [фирма] и [фирма]/ и м. 05.2017 г. за [фирма] и [фирма]. На основание чл.175 ДОПК във връзка с чл.1 от ЗЛДТДПДВ се дължи лихва за периодите, от които ревизираното лице е упражнило право на данъчен кредит до тези, в които са сторнирани съответните фактури - 14.05.2017 г. и съответно 14.06.2017 г. С оглед изложеното съдът намира, че с оспорения РА законосъобразно са начислени лихви в размер на 2 975,57 лв. на основание чл. 175 от ДОПК, във връзка с чл. 1 от ЗЛДТДПДВ.

Предвид гореизложеното съдът приема, че жалбата е неоснователна и следва да бъде отхвърлена.

На основание чл. 81 ГПК във вр. с § 2 ДР на ДОПК съдът следва да се произнесе по претенциите на страните за присъждане на разноски. Ответникът не е представил списък на разноските по чл. 80 ГПК, но това обстоятелство не освобождава съда от задължението да се произнесе по тази претенция, а единствено го лишава от правото да иска изменение на решението в частта на разноските.

С оглед изхода на спора и по аргумент от противното на чл. 161, ал. 1, изр. 1 ДОПК на жалбоподателя не се дължат разноски, като при отхвърляне на претенцията за разноски, съобразно константната практика на ВКС, не се постановява нарочен диспозитив. Предвид изхода на делото и на основание чл. 161, ал. 1, изр. 3 ДОПК в полза на ответника следва да бъде присъдено юрисконсултско възнаграждение в размер на 4591.36 лева, определен по реда на чл. 8, ал. 1, т. 5 от Наредба № 1/2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения.

Така мотивиран и на основание чл.160, ал.1 ДОПК Административен съд София-град, 20 състав

Р Е Ш И:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на [фирма],[ЕИК], със седалище и адрес на управление [населено място], [улица], ет.4, ап.№ 14, срещу Ревизионен акт №

P-22220218007581-091-001/13.08.2019 г., издаден В. В. В. - началник сектор „Ревизии“ в дирекция „Контрол“ при ТД на НАП С., орган възложил ревизията, и П. П. Б.-Д. - главен инспектор по приходите при ТД на НАП С., ръководител на ревизията, частично потвърден и изменен с решение № 185/03.02.2020 г. на директора на дирекция „ОДОП“ - [населено място] при ЦУ на НАП, с който са установени допълнителни задължения за данък върху добавената стойност, в общ размер на 155 616,85 лв. главница, ведно с начислени лихви за забава, в размер на 50 519,12 лв.

ОСЪЖДА [фирма],[ЕИК], със седалище и адрес на управление [населено място], [улица], ет.4, ап.№ 14 да заплати на дирекция „Обжалване и данъчно-осигурителна практика“ С. юрисконсултско възнаграждение в размер на 4591.36/четири хиляди петстотин деветдесет и един лева и 36 стотинки/ лева.

Решението подлежи на обжалване пред Върховния административен съд в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.

СЪДИЯ: